

Njoftim

Data: 25 tetor 2016

KISHA E
JEZU KRISHTIT
E SHENJTORËVE TË
DITËVE TË MËVONSHME

Drejtuar: Autoriteteve të Përgjithshme; Të
Shtatëdhjetëve Zonalë; Presidentëve të
Kunjeve, të Misioneve dhe të Distrikteve;
Peshkopëve dhe Presidentëve të Degës;
Anëtarëve të Këshillave të Kunjeve dhe të Lagjeve

Nga: Këshilli Ekzekutiv i Priftërisë dhe Familjes (801-240-2134)

Lënda: Shërbesa ndaj Njerëzve me Tërheqje ndaj së Njëjtës Gjini

Tani janë në dispozicion burimet vijuese të përditësuara lidhur me tërheqjen ndaj së njëjtës gjini për individët, familjet dhe këshillat e lagjeve:

- Tema e saposhtuar “Tërheqja ndaj së Njëjtës Gjini” në Gospel Topics [Temat e Ungjillit] në LDS.org (shih bashkëngjitur)
- “Mësimet e Kishës” (shih bashkëngjitur)
- Pyetje që Bëhen Rëndom (shih bashkëngjitur)
- Faqja e internetit Mormonandgay.lds.org në dispozicion në anglisht
- Burime për Shërbesa (ministering.lds.org), në dispozicion në 10 gjuhë për anëtarët e këshillave të lagjeve e të kunjeve nëpërmjet Burimeve të Udhëheqësit dhe Nëpunësit në LDS.org.

Këto burime mund të shqyrtohen në një mbledhje të këshillit të kunjit ose lagjes.

Tërheqja ndaj së Njëjtës Gjini

25 tetor 2016

KISHA E
JESU KRISHTIT
E SHENJTORËVE TË
DITËVE TË MËVONSHME

Nga Gospel Topics [Temat e Ungjillit] në topics.lds.org:

Tërheqja ndaj së njëjtës gjini nënkupton tërheqje emocionale, fizike ose seksuale ndaj një personi të së njëjtës gjini. Përvoja e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini nuk është njësoj për të gjithë. Disa njerëz mund të ndiejnë tërheqje vetëm për të njëjtën gjini, ndërkohë që të tjerët mund të ndiejnë tërheqje për të dyja gjinitë.

Kisha bën dallim midis tërheqjes ndaj së njëjtës gjini dhe sjelljes homoseksuale. Njerëzit që përjetojnë tërheqje ndaj së njëjtës gjini ose identifikohen si gej, lesbike ose biseksuale, mund të bëjnë e të mbajnë besëlidhje me Perëndinë dhe të marrin pjesë plotësisht dhe denjësisht në Kishë. Identifikimi si gej, lesbike, apo biseksual ose përjetimi i tërheqjes ndaj së njëjtës gjini nuk është mëkat dhe nuk ia ndalon dikujt pjesëmarrjen në Kishë, mbajtjen e thirrjeve ose frekuentimin e tempullit.

Pastërtia seksuale është një pjesë thelbësore e planit të Perëndisë për lumturinë tonë. Marrëdhëniet seksuale janë vetëm për një burrë dhe një grua që janë të martuar dhe i premtojnë njëri-tjetrit besnikëri të plotë. Marrëdhëniet seksuale midis një burri dhe një gruaje që nuk janë të martuar, ose midis njerëzve të së njëjtës gjini, shkelin një nga ligjet më të rëndësishme të Atit tonë në Qiell dhe pengojnë përparimin tonë të përjetshëm. Njerëzit e çfarëdolloj orientimi gjinor që e shkelin ligjin e dëlirësisë, mund të pajtohen me Perëndinë nëpërmjet pendimit. Si ndjekës të Krishtit, ne i bëjmë qëndresë sjelljes së pamoralshme dhe përpiqemi të bëhemi si Ai. Ne kërkojmë drejtimin e Shpirtit të Shenjtë dhe ndihmën e Shpëtimtarit, i cili e di si të na vijë në ndihmë kur tundohehi (shih 1 Korintasve 10:13; DeB 62:1). Nëse u jepemi tundimeve seksuale dhe e shkelim ligjin e dëlirësisë, ne mund të pendohehi, të falemë e të marrim pjesë në shoqërim të plotë në Kishë.

Ne mund të mos e dimë me saktësi arsien pse disa njerëz ndiejnë tërheqje ndaj të tjerëve të së njëjtës gjini, por, për disa, ky është një realitet i ndërlikuar dhe pjesë e përvojës njerëzore. Shpëtimtari Jezu Krisht ka një kuptueshmëri të përsosur për çdo sfidë që përjetojmë këtu në tokë, dhe ne mund t'i drejtohem Atij për ngushëllim, gëzim, shpresë dhe drejtim (shih Alma 7:11–12). Pavarësisht se çfarë sfidash mund të hasim në jetë, ne të gjithë jemi fëmijë të Perëndisë që e meritojnë dashamirësinë dhe dhembshurinë e njëri-tjetrit (Romakëve 8:16–17). Kur krijojmë një mjedis përkrahës, ne zhvillojmë dashuri hyjnore dhe ndjeshmëri për njëri-tjetrin dhe përfitojmë nga bashkimi i pikëpamjeve dhe besimit tonë.

Nga mormonandgay.lds.org.

Perëndia i Do të Gjithë Fëmijët e Tij

Asgjë nuk e tregon më tërësisht thellësinë dhe shtrirjen e dashurisë së Perëndisë sesa gatishmëria e Tij për të sakrifikuar Birin e Vet që ne, fëmijët e Tij, të mund ta mposhtim vdekjen dhe të na ofrohet jeta e përjetshme. “Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme” (Gjoni 3:16). Asgjë nuk e shpreh më mirë dashurinë e Jezu Krishtit sesa gatishmëria e Tij për të dhënë jetën e Vet që të shlyente mëkatet e njerëzimit, që të dëmshpërblente për të gjithë vuajtjen e padrejtësinë dhe që të thyente rripat e vdekjes për të gjithë (shih Alma 7:11–13). “Askush s’ka dashuri më të madhe nga kjo: të japë jetën e vet për miqtë e tij” (Gjoni 15:13).

Në një bisedë të konferencës së përgjithshme të tetorit 2009, Presidenti Diter F. Uhtdorf përshkroi dashurinë e Perëndisë:

“Perëndia nuk shikon pamjen e jashtme. Unë besoj se Ai nuk e ka për gjë nëse ne jetojmë në një kështjellë apo shtëpizë, nëse jemi të pashëm apo të rëndomtë, nëse jemi të famshëm apo të harruar. Edhe pse jemi të paplotë, Perëndia na do plotësisht. Edhe pse jemi të papërsosur, Ai na do përsosurisht. Edhe pse mund të ndihemi të humbur e pa busull, dashuria e Perëndisë na mbështjell tërësisht.

Ai na do sepse është i mbushur me një masë të pafundme dashurie të shenjtë, të pastër dhe të papërsosur. Ne jemi të rëndësishëm për Perëndinë jo për shkak të jetëshkrimit (C.V.) tonë por sepse jemi fëmijët e Tij. Ai e do secilin prej nesh” (“Dashuria e Perëndisë”, konferenca e përgjithshme e tetorit 2009).

Perëndia na do të gjithëve. Ai i do njerëzit e besimeve të ndryshme dhe ata pa asnjë lloj besimi. Ai i do ata që vuajnë. Ai i do njëlloj të pasurit dhe të varfrit. Ai i do njerëzit e çdo race dhe kulture, të martuarit ose beqarët, si dhe ata që përjetojnë tërheqje ndaj së njëjtës gjini ose që identifikohen si gej, lesbike apo biseksuale. Dhe Perëndia pret nga ne që ta ndjekim shembullin e Tij.

Ne Urdhërohemi ta Duam Perëndinë dhe Njëri-Tjetrin

“Duaje Zotin, Perëndinë tënde me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde. Ky është urdhërimi i parë dhe i madhi. Dhe i dyti, i ngjashëm me këtë, është: ‘Duaje të afërmin tënd porsì vetveten’” (Mateu 22:37–39).

“Ky është urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve” (Gjoni 15:12).

Ne e tregojmë dashurinë tonë për Perëndinë duke mbajtur urdhërimet e Tij (shih Gjoni 14:15) dhe duke e dashur njëri-tjetrin (shih Gjoni 13:34). Nëse keni një pjesëtar të familjes ose mik që përjeton tërheqje ndaj së njëjtës gjini ose identifikohet si gej, duajeni atë. Presidenti Henri B. Ajring vërejtí:

“Nëse doni të qëndroni afër me dikë që ka qenë i dashur për ju, por nga i cili jeni larguar, ju e dini se si ta bëni atë. Ju do të gjenit një mënyrë për t’i folur atij, do ta dëgjonit atë dhe do të zbulonit mënyra për të bërë gjëra për njëri-tjetrin. Sa më shpesh që të ndodhte ajo, sa më shumë që të zgjaste, aq më e thellë do të ishte lidhja e dashurisë. Nëse do të kalonte shumë kohë pa folur, pa dëgjuar dhe pa bërë gjë, lidhja do të dobësohej. Perëndia është i përkryer e i plotfuqishëm dhe unë e ju jemi të vdekshëm. Por Ai është Ati ynë, Ai na do dhe na ofron të njëjtën mundësi për t’u afruar më pranë Tij, ashtu siç do të bënte një mik i dashur. Dhe ju do ta bëni atë pothuaj në të njëjtën mënyrë: duke folur, duke dëgjuar dhe duke bërë” (“To Draw Closer to God”, konferenca e përgjithshme e prillit 1991).

Ju e tregoni dashurinë tuaj për Perëndinë duke i dashur dhe duke u shërbyer të tjerëve. “Dhe vini re, unë jua them këto gjëra që ju të mund të mësoni urtësi; që ju të mund të mësoni se kur jeni në shërbimin e bashkëqenieve tuaja, ju jeni vetëm në shërbimin e Perëndisë tuaj” (Mosia 2:17).

Çfarë do të thotë ta duam njëri-tjetrin? Dashuria tregon kujdes. Dashuria dëgjon. Dashuria përfshin. Dashuria frymëzon. Dashuria është në zemër të asaj që na bën njerëzorë, sepse ne jemi fëmijë të Perëndisë dhe “Perëndia është dashuri” (1 Gjon 4:8). Në Darkën e Fundit, Shpëtimtari përsëriti: “Prej kësaj do t’ju njohin të gjithë që jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin” (Gjoni 13:35).

Urdhërimi për ta dashur njëri-tjetrin përfshin ata të cilët nuk e shohin botën në të njëjtën mënyrë siç e shohim ne. Siç shpjegoi Plaku Dallin H. Oaks:

“Në kaq shumë marrëdhënie dhe rrethana në jetë, ne duhet të jetojmë me ndryshimet. Atje ku është jetike, ana jonë e këtyre [dallimeve] nuk duhet të mohohet apo braktiset por, si pasues të Krishtit, ne duhet të jetojmë në paqe me të tjerët që nuk kanë të njëjtat vlera me ne apo që nuk i pranojnë mësimet mbi të cilat ato bazohen. Plani i Atit për shpëtimin, të cilin ne e njohim me anë të zbulimit profetike, na vendos në një rrethanë në vdekshmëri ku ne duhet t’i mbajmë urdhërimet e Tij. Kjo përfshin t’i duam fqinjët tanë me kultura dhe bindje të ndryshme, ashtu si Ai na ka dashur ne. Ashtu si dha mësim një profet i Librit të Mormonit, ne duhet të shkojmë përpara, duke pasur ‘dashuri për Perëndinë dhe për gjithë njerëzit’ (2 Nefi 31:20)” (“Dashuria për të Tjerët dhe të Jetuarit me Ndryshimet”, konferenca e përgjithshme e tetorit 2014).

Dashuria hyjnore nuk e justifikon mëkatën – “Unë, Zoti, nuk mund ta shoh mëkatën as me shkallën më të vogël të lejimit” – por dëshiron që të falë – “megjithatë, ai që pendohet dhe i bën urdhërimet e Zotit, do të falet” (DeB 1:31–32). Në të njëjtën mënyrë, ne nuk duhet të bëjmë kompromis për mënyrën se si i jetojmë dhe i mbrojmë urdhërimet e Perëndisë por, që ta pasqyrojmë tërësisht dashurinë e Perëndisë, ne gjithashtu duhet ta duam njëri-tjetrin kaq sinqerisht dhe plotësisht saqë asnjë njeri të mos ndihet i braktisur ose i vetmuar apo i pashpresë.

Shpëtimtari Ka një Kuptueshmëri të Përsosur për të Gjitha Vështirësitë Tona

“Tani në fakt, ne shohim si në pasqyrë, në mënyrë të errët, por atëherë do të shohim faqe për faqe; tashti njoh pjesërisht, kurse atëherë do të njoh thellë ashtu sikurse njihem” (1 Korintasve 13:12).

Si njerëz të vdekshëm, kuptueshmëria jonë është e kufizuar. Mund të shpallim me Nefin që ne “e di[më] se ai i do fëmijët e tij; megjithatë, [ne] nuk e di[më] kuptimin e të gjitha gjërave” (1 Nefi 11:17).

Ndërsa kërkojmë përgjigje dhe drejtim për udhëtimin tonë vetjak, ne mund t’i mirëbesojmë Perëndisë dhe fuqisë së qenësishme në flijimin shlyes të Jezu Krishtit. Kur Jezu Krishti mori mbi Vete mëkatet e botës, Ai gjithashtu përjetoi çdo dhembje dhe vuajtje që mund të përjetojë çdo qenie njerëzore:

“Dhe ai do të shkojë përpara, duke vuajtur dhimbje dhe hidhërimi dhe tundime të çdo lloji; dhe kjo, që të plotësohet fjala që thotë se ai do të marrë përsipër dhembjet dhe sëmundjet e popullit të tij” (Alma 7:11).

Ndjenjat e Tërheqjes ndaj së Njëjtës Gjini Nuk Janë Mëkat dhe Ne Mund të Zgjedhim se si të Përgjigjemi

Kisha nuk merr një qëndrim në lidhje me shkakun e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini. Në vitin 2006, Plaku Dallin H. Ouks shpalli:

“Kisha nuk ka një qëndrim mbi shkaqet e ndonjëres prej këtyre ndjeshmërive ose prirjeve, përfshirë ato që lidhen me tërheqjen ndaj së njëjtës gjini” (intervistë në vitin 2006 me Plakun Dallin H. Ouks dhe Plakun Lens B. Uikmen: “Same-Gender Attraction” [“Tërheqja ndaj së Njëjtës Gjini”]).

Ndjenjat e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini nuk janë mëkat. Plaku M. Rasëll Ballard shpalli:

“Le të jemi të qartë: Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme beson se ‘përvoja e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini është një realitet i ndërlikuar për shumë njerëz. Tërheqja në vetvete nuk është mëkat, por të vepruarit sipas nxitjeve që ndiejmë është. Edhe pse individët nuk zgjedhin që t’i kenë tërheqje të tilla, ata vërtet zgjedhin se si t’u përgjigjen atyre. Me dashuri dhe mirëkuptim, Kisha u drejtohet të gjithë fëmijëve të Perëndisë, duke përfshirë [ata që kanë tërheqje ndaj së njëjtës gjini]” (“The Lord Needs You Now!” [“Zoti Ka Nevojë për Ty Tani!”] Ensigh, shtator 2015, f. 29).

Edhe pse tërheqja ndaj së njëjtës gjini nuk është mëkat, ajo mund të jetë një sfidë. Edhe pse një njeri mund të mos ketë zgjedhur që t’i ketë këto ndjenja, ai ose jo mund të zotohet që t’i mbajë urdhërimet e Perëndisë. Prindi i një fëmije që përjeton tërheqje ndaj së njëjtës gjini ose identifikohet si gej, duhet të zgjedhë që ta dojë dhe ta përqafojë atë fëmijë. Si një komunitet anëtarësh të Kishës, ne duhet të zgjedhim që të krijojmë një komunitet mikpritës.

“Ai i fton të gjithë të vijnë tek ai dhe të marrin pjesë në mirësinë e tij; dhe ai nuk ia mohon askujt që shkon tek ai, . . . të gjithë janë njësoj para Perëndisë” (2 Nefi 26:33).

Njerëzit që i Jetojnë Ligjet e Perëndisë, Mund të Marrin Pjesë Plotësisht në Kishë

“Në të vërtetë unë po e marr vesh se Perëndia nuk tregohet i anshëm” (Veprat e Apostujve 10:34).

Perëndia premton se, në qoftë se u bindemi ligjeve të Tij, ne do të kemi gëzim të përjetshëm dhe Ai përherë i mban premtimet e Tij. Qartësisht, njerëzit që përjetojnë tërheqje ndaj së njëjtës gjini ose identifikohen si gej, mund t’i bëjnë premtime Perëndisë dhe t’i mbajnë ato. Ata mund të ecin në dritën e Tij. Ata mund të marrin pjesë plotësisht në Kishë.

“Nëse anëtarët ndiejnë tërheqje ndaj së njëjtës gjini, por nuk përfshihen në ndonjë sjellje homoseksuale, udhëheqësit duhet t’i përkrahin dhe t’i nxitin ata në vendimin e tyre për ta jetuar ligjin e dëlirësisë dhe për t’i kontrolluar mendimet e padrejta. Këta anëtarë mund të marrin thirrje në Kishë. Nëse janë të denjë dhe të kualifikuar në çdo mënyrë tjetër, ata gjithashtu mund të mbajnë rekomandime tempulli dhe të marrin ordinaanca të tempullit” (*Handbook 2: Administering the Church [Manuali 2: Administrimi i Kishës]*, 21.4.6).

Presidenti Gordon B. Hinkli shpalli:

“Ne i duam ata si bij dhe bija të Perëndisë. Ata mund të kenë disa prirje që janë të fuqishme dhe që mund të jenë të vështira për t’u kontrolluar. Shumica e njerëzve kanë prirje të një lloji apo një tjetri në periudha të ndryshme. Nëse nuk veprojnë sipas këtyre prirjeve, atëherë ata mund të shkojnë përpara siç bëjnë të gjithë anëtarët e tjerë të Kishës. Nëse i shkelin ligjin e dëlirësisë dhe standardet morale të Kishës, atëherë ata i nënshtrohen disiplinës së Kishës, sikurse i nënshtrohen të tjerët” (“What Are People Asking about Us?” [“Çfarë Duan të Dinë Njerëzit për Ne?”] konferenca e përgjithshme e tetorit 1998).

Cilatdo qofshin rrethanat e një personi, ai ose ajo mund të kontribuojë në kauzën e Zotit tani dhe mund të presë që besnikëria e tij ose e saj do të japë, këtu dhe pas kësaj jete, të njëjtat bekime që premtohen nga Perëndia për këdo që është besnik në mënyrë të ngjashme. Plaku D. Tod Kristoferson ka vërejtur:

“Çdo njeri ka dhurata; çdo njeri ka talente; çdo njeri mund të japë ndihmesë në shpalosjen e planit hyjnor në secilin brez. Shumë prej asaj që është e mirë, shumë prej asaj që është thelbësore – madje nganjëherë gjithçka që është e nevojshme për tani – mund të arrihet edhe në rrethana më pak se ideale. Kaq shumë prej jush po bëni më të mirën që mundeni. Dhe kur ju që mbani barrët më të rënda të vdekshmërisë, ngriheni në mbrojtje të planit të Perëndisë për ekzaltimin e fëmijëve të Tij, ne të gjithë jemi gati për të marshuar. Me vetëbesim ne dëshmojmë se Shlyerja e Jezu Krishtit e ka paraprirë dhe, më së fundi, do ta dëmshtëpërblejë gjithë mungesën e mundësive dhe humbjen për ata që kthehen tek Ai. Askush nuk është i paracaktuar që të marrë më pak sesa gjithçka që Ati ka për fëmijët e Tij” (“Përse Martesa, Përse Familja”, konferenca e përgjithshme e prillit 2015).

Ligji i Dëlirësisë Gjen Zbatim për të Gjithë Fëmijët e Perëndisë

Pastërtia seksuale është një pjesë thelbësore e planit të Perëndisë për lumturinë tonë. Presidenca e Parë dhe Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve shpallën:

“Urdhërimi i parë që Perëndia i dha Adamit dhe Evës, ishte rreth potencialit të tyre si burrë e grua për të qenë prindër. Ne deklarojmë se urdhërimi i Perëndisë për fëmijët e Tij që të shumohen dhe të mbushin tokën, mbetet i vlefshëm. Ne më tej deklarojmë se Perëndia ka urdhëruar që fuqitë e shenjta të krijimit të jetës duhet të përdoren vetëm midis burrit dhe gruas, ligjërisht të martuar si bashkëshort e bashkëshorte” (“Familja: Një Proklamim drejtuar Botës”).

Marrëdhëniet seksuale midis një burri dhe një gruaje që nuk janë të martuar, ose midis njerëzve të së njëjtës gjini, janë mëkatore dhe shkelin një nga ligjet më të rëndësishme të Atit tonë në Qiell, dhe e pengojnë përparimin tonë të përjetshëm.

“Ligji i Zotit për dëlirësinë është shmangie nga marrëdhëniet seksuale jashtë martesës së ligjshme dhe besnikëri brenda martesës. Marrëdhëniet seksuale janë të përshtatshme vetëm midis një burri dhe një gruaje që janë zyrtarisht dhe ligjërisht të martuar si bashkëshort e bashkëshorte. Kurorëshkelja, lavirësia, marrëdhëniet homoseksuale ose lesbike dhe çdo praktikë tjetër jo e shenjtë, e panatyrshme ose e papastër janë mëkatore” (*Handbook 2: Administering the Church [Manuali 2: Administrimi i Kishës]*, 21.4.5).

Njerëzit me çfarëdo orientimi gjinor që e shkelin ligjin e dëlirësisë, mund të paqësohen me Perëndinë nëpërmjet pendimit.

“Mos shkel kurorën; dhe ai që shkel kurorën dhe nuk pendohet, duhet të dëbohet. Por ai që e ka shkelur kurorën e pendohet me gjithë zemër dhe e braktis atë e nuk e bën më, ai duhet të falet” (Doktrina e Besëlidhje 42:24–25).

Nga mormonandgay.lds.org.

Përse e Përdorim Termin “Tërheqje ndaj së Njëjtës Gjini”? Përse Nuk Them Thjesht “Gej”?

Tërheqja ndaj së njëjtës gjini (TNJGJ) i drejtohet tërheqjes emocionale, fizike, romantike ose seksuale ndaj një personi të së njëjtës gjini. Nëse përjetoni tërheqje ndaj së njëjtës gjini, ju mund të zgjidhni ose jo që të përdorni një etiketim për orientimin gjinor për ta përshkruar veten. Në të dyja rastet, tërheqja ndaj së njëjtës gjini është një term teknik që e përshkruan përvojën pa imponuar një etiketim. Kjo faqe interneti e përdor këtë term për të përfshirë njerëz që nuk ndihen rehat me përdorimin e një etiketimi, jo për të mohuar ekzistencën e identitetit të një geji, lesbikeje ose biseksuali.

Përse Faqja e Internetit Nuk i Diskuton Çështjet e Disforisë Gjinore ose ato Transgjinore?

Shumë nga parimet e përgjithshme që tregohen në këtë faqe interneti (për shembull, rëndësia e përfshirjes dhe mirësisë), gjejnë zbatim për shenjtorët e ditëve të mëvonshme, të cilët përjetojnë disfori gjinore ose identifikohen si transgjinorë. Megjithatë, tërheqja ndaj së njëjtës gjini dhe disforia gjinore janë shumë të ndryshme. Për shembull, ata, të cilët përjetojnë disfori gjinore, gjithashtu mund të përjetojnë ose jo tërheqje ndaj së njëjtës gjini dhe pjesa më e madhe e atyre që përjetojnë tërheqje ndaj së njëjtës gjini, nuk dëshirojnë që ta ndryshojnë gjininë e tyre. Nga një këndvështrim psikologjik dhe kishtar, të dyja janë të ndryshme.

A po e Pyetni Vetën nëse Jeni Gej?

Në qoftë se po e pyetni veten nëse jeni gej, ka gjasë që po përjetoni tërheqje ndaj së njëjtës gjini, dhe po e pyetni veten se si t'i interpretoni këto ndjenja. Dëshirat seksuale janë të ndërlikuara dhe formohen nga shumë faktorë. Ndërkohë që tërheqja romantike, emocionale ose seksuale mund të sinjalizojë një orientim seksual, ju nuk duhet ta merrni si të vërtetë, në mënyrë të vetvetishme, që e sinjalizon atë. Dëshira seksuale mund të jetë e paqëndrueshme dhe e ndryshueshme. Nëse po e vini në dyshim, ju nuk duhet të ndiheni të shtyrë ose të ngutur për të arritur në përfundime rreth seksualitetit tuaj.

Fjalët nënkuptojnë gjëra të ndryshme për njerëz të ndryshëm dhe përkufizimi i një fjale mund të ndryshojë gjatë gjithë jetës sonë. Çfarë do të thotë për ju fjala *gej*? A është një ndjenjë? një identitet? një mënyrë jetese? Përdorimi i fjalës *gej* ka ndryshuar ndërkohë që ndryshojnë shoqëria dhe kultura. Identifikimi si gej mund të nënkuptojë që ju përjetoni tërheqje ndaj së njëjtës gjini, por zgjidhni që të mos veproni sipas këtyre ndjenjave. Ose ndoshta ky etiketim përshkruan mënyrën se si ju e shprehni vetveten emocionalisht, fizikisht, seksualisht ose politikisht. Nëse po vritni mendjen se çfarë nënkupton dikush kur thotë: “Unë jam gej”, thjesht pyetini ata.

A Duhet ta Bëj Publike?

Për disa njerëz, mbajtja e fshehtë e ndjenjave të tërheqjes ndaj së njëjtës gjini, mund të çojë në turp ose në një dialog të brendshëm negativ. Shprehja e atyre ndjenjave me një njeri të besuar mund të jetë çliuese dhe shëruese. Disa njerëz, megjithatë, dëshirojnë që të kishin pritur më gjatë ose të paktën ta kishin kufizuar numrin e njerëzve të cilëve ua zbuluan ndjenjat e tyre, kështu që ky vendim nuk duhet të bazohet te nënshtrimi ndaj presionit për ta “bërë publike” ose për t’u identifikuar hapur si gej. Nëse vendosni t’i zbuloni ndjenjat e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini, merrni parasysh me lutje se kujt do të donit t’i tregonit për të dhe se si do ta tregonit këtë aspekt të përvojës suaj në vdekshmëri.

Nëse vendosni t’i tregoni përvojat tuaja të të ndierit tërheqje ndaj së njëjtës gjini ose haptazi të identifikoheni si gej, ju duhet të përkraheni dhe të trajtoheni me mirësi e respekt, si në shtëpi ashtu edhe në Kishë. Ne të gjithë kemi nevojë të jemi të duruar me njëri-tjetrin ndërsa mësojmë t’i kuptojmë më mirë këto gjëra.

Si anëtarë të Kishës, ne të gjithë kemi përgjegjësi për të krijuar një mjedis përkrahës dhe të dashur për të gjithë vëllezërit e motrat tona. Një rrjet i tillë përkrahës e bën më të lehtë për ta jetuar ungjillin dhe për ta kërkuar Shpirtin ndërsa udhëtojmë përmes çfarëdo aspekti të vdekshmërisë.

Si Mund të Flas me Prindërit ose Peshkopin Tim rreth Tërheqjes ndaj së Njëjtës Gjini?

Nëse ndiheni rehat për të folur me një prind, një pjesëtar tjetër të familjes ose një udhëheqës të Kishës, merrni parasysh t’ua shprehni ndjenjat tuaja atyre. Ndhimojini ata të kuptojnë se çfarë po kaloni në mënyrë që ata të mund të tregojnë dashuri dhe përkrahje. Nëse nuk e kuptojnë se me çfarë ngjason kjo përvojë, kërkoni atyre të lexojnë nga artikujt në këtë faqe interneti. Ky mund të mos jetë një bashkëbisedim i lehtë për t’u filluar, por është e rëndësishme që ta filloni një dialog. Jini të duruar me njerëzit rreth jush dhe mbani mend se ju të gjithë po mësoni së bashku. Nëse ata, të cilët i doni, kanë vështirësi për t’ju kuptuar ose për të qenë përkrahës, ata mund të kenë nevojë për ndihmën tuaj. Trajtojini prindërit dhe udhëheqësit tuaj me të njëjtën mirësi dhe respekt që ju shpresoni se ata do të tregojnë për ju. Kjo faqe interneti është krijuar për ta ndihmuar çdo njeri që ta kuptojë më mirë tërheqjen ndaj së njëjtës gjini nga një këndvështrim ungjillor.

Nëse Jam Mjaft Besnik, A do të Largohen Tërheqjet e Mia?

Intensiteti i tërheqjes ndaj së njëjtës gjini nuk është një njësi matëse e besnikërisë suaj. Shumë njerëz luten me vite dhe bëjnë gjithçka munden që të jenë të bindur, prapëseprapë zbulojnë se ata ende tërhiqen ndaj së njëjtës gjini. Tërheqja ndaj së njëjtës gjini përjetohet në një shkallë të gjerë intensiteti dhe nuk është e njëjtë për këdo. Disa tërhiqen ndaj të dyja gjinive dhe të tjerë tërhiqen vetëm ndaj së njëjtës gjini. Për disa, ndjenjat e tërheqjes ndaj së njëjtës gjini, ose të paktën intensiteti i atyre ndjenjave, mund të zvogëlohen me kalimin e kohës. Gjithsesi, një ndryshim në tërheqje nuk duhet të pritët ose të kërkohet si një përfundim nga prindërit apo udhëheqësit.

Intensiteti i tërheqjeve tuaja mund të mos jetë nën kontrollin tuaj; megjithatë, ju mund të zgjidhni se si të përgjigjeni. Të pyeturit e Zotit se çfarë mund të mësoni nga kjo përvojë dhe në ç’mënyrë kjo mund të bëhet një forcë për ju, mund ta përqendrojë besimin tuaj te një rezultat që mund ta kontrollojë. Kthimi i jetës suaj te Perëndia është një veprim i rëndësishëm besimi që sjell bekime të mëdha tani dhe madje bekime më të mëdha në botën që vjen.

A do ta Ndryshojë Ndonjëherë Kisha Doktrinën e Saj dhe A do t’i Miratojë Martesat Mes së Njëjtës Gjini?

Qendrore në planin e Perëndisë, doktrina e martesës midis një burri dhe një gruaje, është një mësim thelbësor i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme dhe nuk do të ndryshojë:

“Si një parim doktrinor, i bazuar te shkrimet e shenjta, Kisha pohon se martesat midis një burri dhe një gruaje është thelbësore në planin e Krijuesit për fatin e përvetshëm të fëmijëve të Tij.

Marrëdhëniet seksuale janë të përshtatshme vetëm midis një burri dhe një gruaje që janë zyrtarisht dhe ligjërisht të martuar si bashkëshort e bashkëshorte. Çdo marrëdhënie tjetër seksuale, përfshirë ato midis personave të së njëjtës gjini, është mëkatore dhe e dëmton institucionin e familjes të krijuar në mënyrë hyjnore. Kisha në përputhje me këtë e pohon përcaktimin e martesës si bashkimin zyrtar dhe ligjor midis një burri dhe një gruaje” (*Handbook 2: Administering the Church [Manuali 2: Administrimi i Kishës]*, 21.4.10).